

eBook

ROMAN 4

Assamese Bible Class

Pr. Valson Samuel

more details

*Pastor. Benny
Thodupuzha
MOB: 9447 82 83 83*

*Pastor. Rajan Victor
Trivandrum
MOB: 9495 333 978*

Editing & Publishing

Amen TV Network
Trivandrum, Kerala
Mob : 999 59 75 980 - 755 99 75 980
www.amentvnetwork.com
Youtube : [amentvnetwork](https://www.youtube.com/amentvnetwork)

প্ৰভুৰ পত্ৰৰ সপ্তম অধ্যায়টো প্ৰাৰ্থনাৰে বিবেচনা কৰা যাওক। এইটো ঈশ্বৰৰ বাক্যত বুজিবলৈ অতি কঠিন অধ্যায়। এই অধ্যায়ৰ আধাৰত বহু আলোচনা আৰু সমালোচনা কৰা হৈছে। অৱশ্যে ঈশ্বৰৰ আত্মাইহে এই অংশবোৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিব লাগে। এইটো ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ আটাইতকৈ কম চিন্তা-উদ্দীপক অধ্যায়বোৰৰ ভিতৰত এটা। কাৰণ পাঁচনিজনৰ মনত তেওঁ কি যোগাযোগ কৰিছে সেয়া জনাটো অলপ কঠিন। ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ মাজত, মোৰ জিভাত আৰু তোমালোকৰ হৃদয়ত প্ৰকাশ পাব লাগিব। এই অধ্যায়ত পাঁচনিয়ে কি বুজাব বিচাৰিছে সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবলৈ আমি ইয়াৰ প্ৰসংগ আৰু ইয়াৰ বৈপৰীত্য বুজিব লাগিব। যেতিয়া আমি মানৱ জাতিৰ বিষয়ে জানিছিলো তেতিয়া আমি মানুহৰ মাজত থকা স্বাধীন ইচ্ছাৰ কথা ভাবিছিলো। যেতিয়া ঈশ্বৰে এই ইচ্ছা বা ইচ্ছাশক্তি মানুহক দিছে, তেতিয়া ইয়াক মানুহৰ স্বাধীনতাৰ ওপৰত এৰি দিয়া হৈছে। ঈশ্বৰৰ স্বাধীন ইচ্ছাৰ সেই ক্ষেত্ৰখন আমাৰ ভিতৰত দিয়া হৈছে যাতে মানুহে আন কোনো প্ৰভাৱ নোহোৱাকৈ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে। ইয়াৰ প্ৰথম দৃশ্য আমি এদনত দেখিবলৈ পাওঁ। দুজোপা গছ। এটা জীৱনৰ গছ আৰু আনটো ভাল বেয়াৰ জ্ঞানৰ গছ। তেতিয়া ঈশ্বৰে আদেশ দিলে। কিন্তু ভাল বেয়া জ্ঞান দিওঁতা বৃক্ষৰ ফল হ'লে নেখাবা; কিয়নো, যি দিনা তাক খাবা, সেই দিনাই তুমি অৱশ্যে মৰিবা (**Genesis 2:17**)। মানুহে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে নে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে সেইটো জানিবলৈ। ই আজি আৰু এই অনুগ্ৰহৰ যুগত মুক্তভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা কামনাৰ ক্ষেত্ৰ। একেদৰে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ জীৱন, শিক্ষা আৰু পৰিচৰ্যাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ আমাৰ ওচৰত ৰাখিলে। আমাৰ আন এটা বিধান আছে যি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ বিপৰীত। তাৰমানে আমাৰ ভিতৰত পাপ আছে। এইদৰে পাঁচনিয়ে শিকিলে যে পাপ মোৰ ভিতৰত বাস কৰে। পাপৰ কথা ভাবিলে আমি কৰা পাপ আৰু ইতিমধ্যে কৰা অতীতৰ পাপ থাকে। কিন্তু আমাৰ ভিতৰত এটা চৰ্ত আছে যে পাপে আমাৰ মাজত পুনৰ কাম কৰে। বাইবেলে আমাক শিকোৱা চাৰিটা মূল নীতি আছে। এটা হ'ল বিধান। যেতিয়া পাঁচনিয়ে লিখিছে যে সেইটোৱেই বিধান, তেতিয়া সেই বিধানই মৃত। অৰ্থাৎ ব্যৱস্থাটো আধ্যাত্মিক। ৰোমীয়া সাত অধ্যায়ত আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে বিধান পবিত্ৰ। বিধান ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, কিন্তু যিজনে ইয়াক অসম্মান কৰে তেওঁ শাৰীৰিক। দুজন দেৱতাৰ আত্মা মানুহৰ মাজত উপস্থিত নাছিল। অৰ্থাৎ নতুন নিয়ম হ'ল যেতিয়া ঈশ্বৰৰ আত্মাই আমাৰ মাজত বাস কৰে আৰু ছয়ষষ্ঠিখন কিতাপৰ নীতিসমূহ আমাৰ ভিতৰত জীৱনৰ নীতি হিচাপে লিখা হয়, জেৰমিয়াত পঢ়ক, আমি এটা নতুন ক্ৰমৰ কথা কৈছো।

যিৰিমিয়া একত্ৰিশ অধ্যায় ৩৩ পদ, কিন্তু যিহোৱাই কৈছে, সেই দিনৰ পাছত ইস্ৰায়েল-বংশৰ লগত মই যি নিয়ম কৰিম, সেই নিয়মটি এই, মই তেওঁবিলাকৰ অন্তৰত মোৰ ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁবিলাকৰ হৃদয়ত তাক লিখিম; মই তেওঁবিলাকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁবিলাক মোৰ প্ৰজা হ'ব। **(Jeremiah 31:33)**। ইয়াত শব্দ ক্ৰম ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। ৰোমীয়াৰ অষ্টম অধ্যায়ৰ চতুৰ্থ পদটো পঢ়িলে, যাতে আমাৰ মাজত বিধানৰ বিধান পূৰ্ণ হয়, যেতিয়া যিসকলে মাংসৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ অনুসাৰে চলে। এই নিমিত্তে বিধানে মাংসৰ কাৰণে দুৰ্বল হোৱাত যি কৰিব নোৱাৰিলে, ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক পাপময় মাংসৰ সাদৃশ্যৰে পঠাই, পাপৰ অৰ্থে, মাংসত পাপৰ দণ্ডাঙ্কা দি তাক কৰিলে **(Roman 8:4)**। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায় ৭ পদত তেনেকৈয়ে দেখা গৈছে। তেন্তে আমি কি ক'ম? বিধানেই পাপ নে? এনে নহওক। কিন্তু পাপ নো কি, তাক মই নাজানিছিলোঁ; কেৱল বিধানৰ দ্বাৰাই জানিবলৈ পালোঁ **(Roman 7:7)**। সেইবাবে বিধান পবিত্ৰ, আৰু আঞ্জা ন্যায়পৰায়ণ আৰু ভাল। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায় ১৪ পদত কিয়নো বিধান যে আত্মিক, তাক আমি জানো; কিন্তু মই হ'লে মাংসিক, আৰু পাপৰ অধীনলৈ বিক্ৰীত **(Roman 7:14)**। গতিকে আমি যেতিয়া শৰীৰত বাস কৰো তেতিয়া আত্মাৰ স্পৰ্শ নোহোৱাকৈ আমি যি অৱস্থাত বাস কৰো। খ্ৰীষ্টই নীতিগতভাৱে নতুন একো আনিব পৰা নাছিল। প্ৰভুৰ সকলো মতবাদ পুৰণি নিয়মৰ ২৯ খন কিতাপত আছে। প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই মোচিৰ পুস্তক, গীতমালাৰ পুস্তক আৰু ভাববাদীসকলৰ পুস্তকৰ যোগেদি নিজকে প্ৰকাশ কৰিছিল। পাঁচনিজনেও নিজৰ পৰিচৰ্যাত এই তিনিখন পুস্তক ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ৰোমীয়া পুস্তকত ভাববাদীসকলৰ পুস্তকত লুকাই থকা গোপনীয়তাসমূহ প্ৰকাশ কৰা হৈছে। এই কথা আমি শেষৰ অধ্যায়ত দেখিবলৈ পাওঁ। গতিকে পাঁচনিয়ে যিটো বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিছে সেয়া হ'ল যে বিধানখন সাধাৰণতে ইহুদীসকলৰ বাবে। কাৰণ তেওঁলোক ব্যৱস্থাৰ কাম-কাজত নিমগ্ন হৈ আছে। তেতিয়া আমি বিধান আৰু বিধানৰ কামৰ মাজত পাৰ্থক্য বুজিব লাগিব। চুন্নত আছে, ৰীতি-নীতি আছে, মাহৰ পিছত মাহ ধৰি চলিছে উৎসৱ, তাত জীৱন নাই। কিন্তু প্ৰভু যীচুৱে এই সকলোবোৰ সম্পন্ন কৰিলে। সেই নীতি আমাৰ জীৱনতো পূৰণ হোৱা উচিত। নিস্তাৰ-পৰ্ব আমাৰ জীৱনত পূৰ্ণ হ'ব লাগে, পালন কৰা উচিত নহয়। নিস্তাৰ-পৰ্বৰ সেই আধ্যাত্মিকতা আমাৰ ভিতৰতে পূৰ্ণ হ'ব লাগিব। ই জীৱনেৰে ভৰা হ'ব লাগে। যেতিয়া তেওঁলোকে খমিৰবিহীন পিঠা পালন কৰে, তেতিয়া খমিৰবিহীন পিঠা আৰু পবিত্ৰ জীৱন-যাপনৰ বাস্তৱতা আমাৰ জীৱনত পূৰ্ণ হ'ব লাগিব। পুৰণি নিয়মত যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰথম ফল লৈ মন্দিৰলৈ আহে তেতিয়া ইয়াৰ অৰ্থ যীচু খ্ৰীষ্ট।

প্রথম ফল খ্রীষ্টৰ প্ৰথম ফল হ'ব লাগিব, যি এক প্ৰকাৰে আমাৰ দৰেই। পেণ্টেকোষ্ট কেৱল বাপ্তিস্মৰ কথা নহয়, পেণ্টেকোষ্টৰ জৰিয়তে মণ্ডলী স্থাপনৰ কথা। পুৰণি নিয়মত যেতিয়া তেওঁলোকে হোৰেবলৈ আহে তেতিয়া তেওঁলোকে নথি-পত্ৰ আৰু মন্দিৰৰ আৰ্হি লাভ কৰে। যেতিয়া সেই অনুসৰি বাসস্থান নিৰ্মাণ কৰা হ'ল, তেতিয়া প্ৰভুৰ মহিমাই তাক ভৰাই দিলে আৰু ডাৱৰে আবৃত কৰিলে। নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত, নিয়ম-চন্দুক হৈছে দুজন কৰুৱাৰ মাজত কথা কোৱা ঈশ্বৰৰ মাত: তেতিয়া ই আমাৰ জীৱনত পূৰ্ণ হ'ব লাগিব। আমি নতুন নিয়মত এটা আধ্যাত্মিক গ্ৰন্থ। আমি সেই সভাৰ তন্ত্ৰ। আমাত মহা পবিত্ৰ স্থান, পবিত্ৰ স্থান আৰু চোতাল, আত্মা, শৰীৰ আছে। তাৰ পিছত তন্ত্ৰৰ বিধানৰ চন্দুকত থকা ফলকবোৰত এটা শিলালিপিও আছে। তাত কোনো জীৱন নাই, শিলৰ ফলিত লিখা এখন নথি। কিন্তু আমাৰ জীৱনত ই ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা সম্পন্ন হয়। এইটো তেতিয়া হয় যেতিয়া জীৱনৰ বাক্য বা বাক্য আমাৰ ভিতৰত জীৱন্তভাৱে লিখা হয়। তাৰ পাছত পেণ্টেকোষ্ট নামৰ মন্দিৰটো। আমি মন্দিৰৰ কামৰ কথা অলপ ভাবিলোঁ। আধ্যাত্মিক গ্ৰন্থ। দ্বিতীয় পিটাৰৰ পঞ্চম পদত, তেওঁলৈ তোমালোকে আহি নিজেও জীয়া শিলৰ দৰে গাঁথা হৈ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰমগ্ৰন্থ আত্মিক যজ্ঞ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ, পবিত্ৰ পুৰোহিতসমূহ হ'বৰ অৰ্থে, এক আত্মিক ঘৰ হৈ উঠিছা (**1Peter 2:5**)। আমাৰ জীৱনতো ইয়াক পূৰণ হোৱাৰ লগতে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীতো পূৰণ হ'ব লাগিব। তেতিয়া আমি জানো যে এই উৎসৱবোৰক, প্ৰায়শ্চিত্ত উৎসৱ আৰু তাম্বু উৎসৱ বুলি কোৱা হয়। যীচুৱে পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্তৰ পিছত স্বৰ্গীয় মহাপুৰোহিত হিচাপে পিতৃৰ সোঁহাতে বহিছে। পেণ্টেকোষ্টৰ শিক্ষা বন্ধ হ'ব পেণ্টেকোষ্টত বাকী তিনিটা উৎসৱ আগলুক উৎসৱ হিচাপে দেখুওৱা হৈছে। কিছু পৰিমাণে এই কথা সঁচা। কিন্তু আধ্যাত্মিক জীৱনতেই এতিয়া আমাৰ জীৱনত সেই তিনিটা উৎসৱ পূৰণ কৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ যিহোৱাই ইতিমধ্যে পবিত্ৰস্থানৰ দুৱাৰ খুলি দিছিল। সেই ফেল'শ্বিপত আহিবলৈ আমাৰ তেজৰ জৰিয়তে প্ৰৱেশ আছে। যোহনৰ শুভবাৰ্তা ১৫ অধ্যায় ৪ পদ, তোমালোক মোত থাকা, ময়ো তোমালোকত থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালে যেনেকৈ আপোনা-আপুনি গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোত নাথাকিলে, তোমালোকেও নোৱাৰা(**John 15:4**)। এইদৰে যোহনৰ ১২ অধ্যায়ৰ ২৬ পদ কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁ মোৰ পাছে পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱকো সেই ঠাইতে থাকিব; কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেন্তে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব(**John 12:26**)। ইফিচীয়া ২:৭ পদত লিখা আছে যে এই কাৰণে খ্ৰীষ্ট যীচুত তেৰেঁ সৈতে আমাক তুলিলে, আৰু স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত বহুৱালে।(**Ephesians 2:7**)

তেতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যক সেই পৰিমাণে চাব লাগিব। অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ সকলো সত্য আমাৰ জীৱনত পূৰ্ণ হ'ব লাগিব। বাৰীত সেই গছজোপাৰ সন্মুখত থিয় হৈ আনফালে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ বিষয়ে আন এটা পৰামৰ্শ শুনিবলৈ মনত পেলাবলৈ হৱাৰ স্বাধীন ইচ্ছা আছে, কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাওঁ যে তাই সেই নতুন শিক্ষাৰ অধীনত আছে। মানে ভাল বেয়াৰ জ্ঞানৰ গছ। তাৰ পছন্দ। ঈশ্বৰে আজ্ঞা দিছিল, কিন্তু তেওঁ সেই আজ্ঞা অনুসৰি জীয়াই আছিল। কিন্তু যেতিয়া আন এটা উপদেশ আহিল, তেতিয়া তেওঁৰ স্বাধীন ইচ্ছা সেই পৰামৰ্শৰ ওপৰত পৰিল। কাৰণ ই বৰ আকৰ্ষণীয় আছিল। আদিপুস্তক ৩ অধ্যায়ৰ ৬ পদত তেতিয়া নাৰীয়ে, সেই গছৰ ফল খাবলৈ ভাল, চকুৰ লোভজনক আৰু জ্ঞান দিয়াৰ কথাতো মনোমোহা যেন দেখি, তাক ছিঙি খালে, আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েককো দিলে; তাতে তেৱো খালে। **(Genesis 3:6)** শৰীৰৰ কামনা, চকুৰ কামনা আৰু জীৱনৰ অহংকাৰ। **[1John2:16]** তাৰ পিছত তাই যি ভুল আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ বিপৰীত সেইটো বাছি লৈ স্বামীক দিলে আৰু তেওঁ খালে। ইয়াৰ যোগেদি তেওঁ মৃত্যুৰ বশৱৰ্তী শৰীৰ হৈ পৰিল। অথবা পাপৰ অধীন হৈ পৰা শৰীৰটোৱেই আদমিক মানুহ। ই ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা শৰীৰ কিন্তু ইয়াৰ সকলোবোৰ পাপৰ দাস হৈ পৰিছে। মানুহ পাপৰ অধীনত শাৰীৰিক হয় পৰিল। ঈশ্বৰৰ বাক্যত আমি সেই মানুহজনক আদম হিচাপে দেখিবলৈ পাওঁ। ৰোমীয়াসকললৈ লিখা পত্ৰৰ ৬ অধ্যায়ৰ ২ পদত, পাপৰ সম্বন্ধে মৰা যি আমি, আমি তাত আৰু কেনেকৈ জীয়াই থাকিম?**(Roman 6:2)** সম্পৰ্কৰ কথা আহিলে পাপ সম্পৰ্কক চিত্ৰিত কৰিব পাৰি, ই পুৰণি কালৰ বিবাহ। আমি যেতিয়া 'যোগ' কওঁ তেতিয়া ই নিজৰ মাজতে বা সমগ্ৰ জগতখনেই থাকে। আমি কথা পাতিলে পৃথিৱীখন আমাৰ মাজত থাকে আৰু আমি সেই বিষয়ে কথা পাতো। সাৰাংশ কওঁ, বুজিব, কিন্তু আমি যেতিয়া সাৰাংশ কওঁ, তেতিয়া ই আমাৰ ভিতৰত আমাৰ এটা অংশ হৈ পৰে। তেতিয়া 'যোগ' শব্দটোৰ বহুত অৰ্থ আছে। সম্পৰ্কৰ বাবে এটা শব্দ আগবঢ়ালোঁ। পাপৰ সম্পৰ্ক। যেতিয়া তেওঁ পাপ কৰিলে, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অমান্য কৰি, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ লগত সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিলে। ক'ব পাৰি যে তেওঁ এখন বিয়ালৈ আহিছিল। যিহোৱাই বিবাহৰ বিষয়ে যি কৈছে সেয়া হ'ল যে আপুনি আৰু এক নহয়, তোমালোক দুয়ো এক শৰীৰ হৈ গলা। তেতিয়া এনে সম্পৰ্ক মৰিবলগীয়া হয়। সেইটোৱেই প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই আমাৰ বাবে কালভাৰীত সন্তৰ কৰি তুলিছিল। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায় ১০ পদ, কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যু ভোগ কৰিলে, তাক পাপৰ উদ্দেশে এবাৰতেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে ভোগ কৰিছে **(Roman 6:10)**। পাপৰ লগত থকা সেই সংগক যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই হত্যা কৰিব লাগিব।

গতিকে এই ভিত্তি কি বা এই শব্দবোৰৰ অৰ্থ কি আৰু ইয়াৰ অৰ্থ কি আমি বুজিব লাগিব। বা কোনো লাভ নহ'ল। আমি মাত্ৰ পঢ়ি যাওঁ। মই পাপত মৰিলোঁ আৰু ঈশ্বৰক সুধিবলৈ ধৰিলোঁ যে সেইটো কি? অনুসন্ধান আৰম্ভ কৰাৰ লগে লগে হঠাৎ সম্পৰ্ক শব্দটোৰ অৰ্থ মোৰ সন্মুখত আহিল। মোৰ মাজত থকা ঈশ্বৰৰ আত্মাই মোক সোঁৱৰাই দিয়া বুলি কোনেও কোৱা নাছিল। আত্মাই আমাক সোঁৱৰাই দিলে যে পাপ শব্দৰ অৰ্থ হৈছে এক হোৱা। পাপ হৈছে আমাৰ ভিতৰত বাস কৰা আৰু আমি আৰু পাপ একেলগে বাস কৰা অভিজ্ঞতালৈ পৰিণত হোৱাৰ অভিজ্ঞতা। পাপ মোৰ মাজত একেলগে বাস কৰে বুলি পাঁচনিয়ে লাভ কৰা প্ৰকাশ। স্বামী-স্ত্ৰীৰ সহবাসৰ সম্পৰ্ক। ৰোমীয়াসকললৈ লিখা পত্ৰৰ ৬ অধ্যায় ১০ পদত, কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যু ভোগ কৰিলে, তাক পাপৰ উদ্দেশে এবাৰতেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে ভোগ কৰিছে (**Roman 6:10**)। তেতিয়া আমাৰ শৰীৰটো পাপৰ লগত সম্পৰ্কিত। সেই শৰীৰটোক প্ৰভুৱে কালভাৰীত ক্ৰুচত দিলে। ৰোমীয়া ৬:৬ আমি যেন আৰু পাপৰ দাস নহওঁ, এই কাৰণে পাপৰ দেহ বিনষ্ট হ'বলৈ, আমাৰ পুৰণি পুৰুষক তেৱেঁ সৈতে ক্ৰুচত দিয়া হ'ল, ইয়াক আমি জানো (**Roman 6:6**)। আমি যেতিয়া কওঁ যে আমি আৰু পাপৰ বন্ধনত নাই, আমি পাপৰ শৰীৰত অৰ্থাৎ পাপৰ অন্তৰ্গত শৰীৰত আছোঁ। তেতিয়া আমি এই কথা জনাটো প্ৰয়োজন। আমি সেই মহান মুক্তি লাভ কৰিব লাগিব। তিনি চাৰি ঠাইত লিখা আছে যে ই পাপ। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায়ৰ ২ পদত কেতিয়াও নহয়, যেতিয়া আমি পাপৰ বাবে মৰিছোঁ, তেন্তে আমি তাত কিয় জীয়াই থাকিব লাগে? (**Roman 6:2**) তেতিয়া সেই সম্পৰ্ক নিজেই গুচি যাব। খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমি সম্ভৱ হৈ উঠিছোঁ। আকৌ এবাৰ বুজাই দিওঁ। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায়, ১০ পদত কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যু ভোগ কৰিলে, তাক পাপৰ উদ্দেশে এবাৰতেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে ভোগ কৰিছে। (**Roman 6:10**)। গতিকে যদি আমি ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থাকিব বিচাৰো তেন্তে আমি খ্ৰীষ্টৰ লগত পাপ কৰিবলৈ মৰিব লাগিব। খ্ৰীষ্টই ইয়াক সম্ভৱ কৰি তুলিলে। আমি বাপ্তিস্ম ল'বলৈ লোৱা সিদ্ধান্তটো হ'ল পাপৰ বাবে মৰিবলৈ খ্ৰীষ্টৰ সৈতে একাত্ম হ'বলৈ বাপ্তিস্ম লোৱা। ই এক সমৰ্পণ যিটো আমি লওঁ। আমি প্ৰায়ে নাজানো, কিন্তু ইয়াক শিকাব লাগিব। বাপ্তিস্মৰ প্ৰাৰ্থীসকলক খ্ৰীষ্টত যোগদান কৰিবলৈ পাপৰ বাবে কেনেকৈ মৰিব লাগে সেই বিষয়ে শিকাব লাগিব। তাৰ পিছত তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থাকে। তেতিয়া আমি যদি ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থাকিব বিচাৰো তেন্তে আমি এনে এটা জীৱনলৈ আহিব লাগিব যিটো পাপৰ বাবে মৃত। সেই সম্পৰ্কৰ পৰা আমি তেওঁৰ বাবে এটা মৃত্যুৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব আৰু তেওঁৰ অন্ত পেলাব লাগিব।

তাৰ পিছত যেতিয়া আমি সেই জীৱনলৈ আহোঁ আমি সম্পূৰ্ণৰূপে ঈশ্বৰৰ বাবে জীয়াই থাকোঁ। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায় ১১ পদ। সেই দৰে তোমালোকেও খ্ৰীষ্ট যীচুত নিজক পাপৰ উদ্দেশে মৰা, কিন্তু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশে জীয়া বুলি গণ্য কৰা **(Roman 6:11)**। এই সকলোবোৰ আমি মনত ৰাখিব লাগিব আৰু বিশ্বাসেৰে গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। মই যিমানদূৰ জানো, মই বিশ্বাস কৰোঁ বুলি কোৱা নাই, ইয়াতকৈও বেছি। যে মই আপোনালোকক সোঁৱৰাই থাকিম যে বিশ্বাস কেৱল এটা ছাপ নহয়, খ্ৰীষ্টত সম্ভৱ যে আমি পাপৰ বাবে মৰিব নালাগে। দুহাজাৰ বছৰ আগৰ কথা যেতিয়া যীচুৱে কালভাৰীত পাপৰ বাবে ক্ৰুচত মৃত্যুবৰণ কৰিছিল, আৰু যেতিয়া আমি বিশ্বাস কৰিবলৈ বাপ্তিস্ম লৈছিলো যে পাপৰ সম্পৰ্ক প্ৰভুৱে চিৰদিনৰ বাবে ক্ৰুচত দিয়াৰ সময়ত পূৰণ কৰিব গতিকে বাপ্তিস্মৰ পিছত আমাৰ মনটো মৃত। তেতিয়া আমি প্ৰতিদিনে এই উপলব্ধি কৰি জীয়াই থাকিব লাগিব যে মই মৰিলোঁ যাতে ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্ট যীচুত জীয়াই থাকে। গতিকে সেই পাপৰ বাবে মৃত্যু হোৱাটো আমাৰ জীৱনত বাস্তৱ হোৱা উচিত। ই বাস্তৱত পৰিণত হয় যেতিয়া আমি প্ৰতিদিনে এই আধ্যাত্মিক প্ৰকাশত বাস কৰোঁ। ১ পিতৰ ২ অধ্যায় ২৪ পদ, আৰু আমি যেন পাপৰ সম্বন্ধে মৰি, ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে জীওঁ, এই কাৰণে তেওঁ কাঠৰ ওপৰলৈ তেওঁৰ শৰীৰত আমাৰ পাপৰ ভাৰ বৈ নিলে; তেওঁৰ সাঁচৰ দ্বাৰাই তোমালোক সুস্থ হল। **(1 Peter 2:24)**। এই দুটা দিশ নিশ্চয় আমাৰ ভিতৰত থাকিব লাগিব। আনহাতে ঈশ্বৰৰ বাবে চিন্তা আৰু জীয়াই থকা। ১ পিতৰ ২ অধ্যায় ২৪ পদ, আৰু আমি যেন পাপৰ সম্বন্ধে মৰি, ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে জীওঁ, এই কাৰণে তেওঁ কাঠৰ ওপৰলৈ তেওঁৰ শৰীৰত আমাৰ পাপৰ ভাৰ বৈ নিলে; তেওঁৰ সাঁচৰ দ্বাৰাই তোমালোক সুস্থ হল। **(1 Peter 2:24)**। তাৰ পিছত বাৰে বাৰে ধ্যান কৰিব লাগিব। পাপৰ বাবে মৰিব লাগিব, খ্ৰীষ্টই আমাৰ বাবে সম্ভৱ কৰি তুলিলে, ধাৰ্মিকতাৰ বাবে জীয়াই থাকিব লাগিব, কিন্তু আমি খ্ৰীষ্টত জীয়াই নাথাকে। ২ কৰিন্থীয়া ৫ অধ্যায় ১৭ পদত এতেকে কোনো যদি খ্ৰীষ্টত আছে, তেন্তে তেওঁ নতুন সৃষ্টি; পুৰণিবোৰ লুপ্ত হ'ল; চোৱা, নতুন হল **(2Cor 5:17)**। এইটোৱেই হ'ব লাগে বাস্তৱ। ঈশ্বৰৰ আত্মাই মোক সুধিলে, তুমি ক'ত বাস কৰা? জগতত জীয়াই আছে নে খ্ৰীষ্টত আছে? বেছিভাগ সময়তে আমি পৃথিৱীত বাস কৰো যদি আমাৰ মন, যদি আমাৰ হৃদয়, যদি আমাৰ ইচ্ছা। বাপ্তিস্ম লওক, বাপ্তিস্ম দিয়ক, সকলো চেক্ৰেমেণ্ট কৰক কিন্তু আমি ক'ত আছে? আপুনি খ্ৰীষ্টত আছেনে? খ্ৰীষ্টত আমাক সকলো আশীৰ্বাদ দিয়া হৈছে। স্বৰ্গৰ সকলো আত্মিক আশীৰ্বাদ খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া হৈছে। যদি আমি শাস্ত্ৰত খ্ৰীষ্ট যীচুত কি আছে সেইটো বিচাৰো,

বিশেষকৈ ইফিচীয়া আৰু কলচীয়াত, তেন্তে এই শব্দটো প্ৰায়ে ব্যৱহাৰ কৰা হয় যে আমাৰ মুক্তিৰ পৰা অনন্তকাললৈকে খ্ৰীষ্ট যীচুত আছে। তাৰ পিছত পাপৰ বাবে মৰি যাওক: যি শৰীৰ পাপৰ অধীনত আছে, বা আদমৰ অন্তৰ্গত, সেই শৰীৰে খ্ৰীষ্টৰ সৈতে মৰিব লাগিব। এই ঠাইবোৰত আমি একেটা শব্দ দেখিবলৈ পাওঁ, এই পাপৰ বাবে মৰিবলৈ। আৰু তাৰ পিছত আন এটা মৃত্যু, অৰ্থাৎ ৰোমীয়া পত্ৰৰ সপ্তম অধ্যায়, ইয়াৰ চতুৰ্থ পদ। সেই দৰে, হে মোৰ ভাইবিলাক, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল উৎপন্ন কৰোঁ, এই কাৰণে তোমালোকো আন এজনৰ, অৰ্থাৎ মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনাৰ হ'বলৈ, খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ দ্বাৰাই বিধানৰ সম্বন্ধে মৰা হ'ল। (Romans 7:4)

তাৰ পিছত আকৌ আমি পুৰণি নিয়মলৈ উভতি যাব লাগিব। আমি এই ভিত্তিটো জানো যে ইস্ৰায়েলীসকলক মিচৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে হোৰেবৰ পাদদেশলৈ আহিছিল। ইয়াতেই যিহোৱা ঈশ্বৰে মোচিৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা দিছিল। "মৰুভূমিৰ মণ্ডলী"ৰ বিষয়ে আমি ষ্টিফেনৰ ধৰ্মধ্বনিত, পাঁচনিৰ কৰ্মৰ সপ্তম অধ্যায়ত পঢ়িবলৈ পাওঁ। এইখিনিৰ পৰাই আৰম্ভ হয় বিধানৰ যুগ। বিধানৰ যুগ এতিয়াও আৰম্ভ হোৱা নাই। এয়া যুগৰ আৰম্ভণি তাৰ পাছত মোচিয়ে যিহোৱাৰ সকলো বাক্য লিখিলে। আৰু ৰাতিপুৱাই উঠি পৰ্বতৰ তলত এটা বেদী আৰু বাৰটা স্তম্ভৰ অনুসাৰে বাৰটা স্তম্ভ ইস্ৰায়েলৰ জনগোষ্ঠীসমূহ তাৰ পাছত তেওঁ বহুতো ইস্ৰায়েলী সৈন্য পঠিয়াইছিল, যিসকলে যিহোৱাৰ ওচৰত হোমবলি আৰু গৰুৰ মঙ্গলবলি উৎসৰ্গ কৰিছিল। মোচিয়ে আধা তেজ ওজন কৰি বাটিত ভৰাই আন আধা বেদীত ছটিয়াই দিলে। তাৰ পাছত নিয়মৰ পুস্তকখন লৈ লোকসকলক পঢ়িলে; সেই কথা শুনি তেওঁলোকে ক'লে যে আমি প্ৰভুৱে যি ক'লে তাকেই কৰিম আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰিম। তেতিয়া মোচিয়ে সেই তেজ লৈ লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, "চোৱা, এই সকলোবোৰ বাক্যৰ ওপৰত যিহোৱাই তোমালোকৰ লগত কৰা নিয়মৰ তেজ এইটোৱেই। মোচিয়ে চল্লিশ দিন চল্লিশ ৰাতি ঈশ্বৰৰ পৰা এই আজ্ঞাবোৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। তাৰ পাছত পৰ্বতৰ তলত এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰে। ইস্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ গণনা অনুসাৰে বাৰটা স্তম্ভ। স্তম্ভটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ ভেটি। যাত্ৰাপুস্তক, চৌবিশ অধ্যায়, পঞ্চম পদ, পাছে মোচিয়ে যিহোৱাৰ সকলো বাক্য লিখিলে; আৰু তেওঁ ৰাতিপুৱাই উঠি, পৰ্বতৰ তলত এটা যজ্ঞবেদী, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফৈদ অনুসাৰে বাৰটা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিলে। পাছে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানবিলাকৰ মাজৰ কেতবিলাক ডেকা লোকক পঠালত, তেওঁবিলাকে যিহোৱাৰ উদ্দেশে হোমার্থক আৰু মঙ্গলার্থক বলিস্বৰূপে ভতৰা গৰু উৎসৰ্গ কৰিলে। তেতিয়া মোচিয়ে তাৰ আধা তেজ লৈ, কেইটামান চৰিয়াত থলে, আৰু আধা বেদীৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে। আৰু তেওঁ নিয়ম-পুস্তকখনি লৈ,

লোকবিলাকে শুনাকৈ পাঠ কৰিলত, তেওঁবিলাকে কলে, যিহোৱাই যি যি কৈছে, সেই সকলোকে আমি পালন কৰিম, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাধীন হম। পাছে মোচিয়ে সেই তেজ লৈ, লোকবিলাকৰ ওপৰত ছটিয়াই কলে, চোৱা, যিহোৱাই এই সকলো বাক্যৰ বিষয়ে তোমালোকে সৈতে যি নিয়মটি কৰিলে, এয়ে সেই নিয়মটিৰ তেজ। **(Exodus 24:4-8)**, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহে ইয়াৰ ভিত্তি হৈছে আমি গীতমালা ৫০ অধ্যায়ত পঢ়া কথাবোৰৰ ওপৰত। গতিকে এই বলিদানৰ বিধান ইয়াত [দ্বিতীয় বিবৰণৰ কিতাপ] ঈশ্বৰৰ সেই বাক্যৰ সৈতে সংগতিপূৰ্ণ যে ই এটা নিয়ম। ইয়াক পৃথিৱীত চুক্তি বোলা হয়। এইবোৰক স্বৰ্গত প্ৰতিজ্ঞাৰ নিয়ম বোলা হয়। অৰ্থাৎ সকলো প্ৰতিজ্ঞা স্বৰ্গৰ নিয়মৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হয়, এইটোৱেই প্ৰতিজ্ঞাৰ বিধান। এতিয়া আমি সেই অংশলৈ আহিছো য'ত আমি মধ্যম পথৰ কথা কওঁ। এয়া চয়তানৰ কাম। মানুহক চয়তানে ব্যৱহাৰ কৰি আছে। কিন্তু শাস্ত্ৰত আমি প্ৰতিজ্ঞা কৰা বিধান দেখিবলৈ পাওঁ। এইটোও পৃথিৱীত আছে। ই সকলো নিয়মৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ইয়াৰ পূৰণ কৰা হয়। মই সদায় মনত ৰখা আন এটা উদাহৰণ আপোনালোকক সোঁৱৰাই দিওঁ। যদি পানী গৰম কৰিব লাগে তেন্তে তাৰ বাবে এটা নিয়ম আছে। পানী গৰম হয়, যেতিয়া ই ১০০ ডিগ্ৰী চেণ্টিগ্ৰেডত উপনীত হ'ব, তেতিয়া ই উতলিব, তেতিয়া ই এটা ব্যৱস্থা। যদি সেই ব্যৱস্থাই এই কাম কৰে তেন্তে কেৱল আমিহে ইয়াক পূৰণ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ম। তেতিয়াহে আমি ঈশ্বৰৰ বিধান পালন কৰোঁ। প্ৰতিটো ব্যৱস্থাৰ আঁৰত এটা প্ৰতিশ্ৰুতি থাকে। যেতিয়া আমি সেই ঐশ্বৰিক নিয়মবোৰ পালন কৰো, তেতিয়া আমি প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰী হওঁ। কিন্তু ইয়াত নিয়মৰ কি কাম, ই আখৰেৰে লিখা এখন নথি। এতিয়া আমাৰ হাতত ছপা কিতাপ এখনত লিখা এখন নথি আছে। তেতিয়া যদি আছে তেন্তে ইয়াৰ কোনো জীৱন নাই। আমাৰ জীয়াই থকাটো সম্ভৱ নহয়, গতিকে ইয়াক শিলত লিখা নথি বুলি কোৱা হয়। পাঁচনিয়ে যেতিয়া বিধান লিখিছিল, তেতিয়া তেওঁ মৃত লোকৰ বিধানক বুজাইছিল। জীৱন আছে কিন্তু আমি অভিলাষত আছে। ৰোমীয়াৰ সপ্তম অধ্যায় ১৪ পদ মতবাদটো জীয়াই আছে কিন্তু আমি ইয়াক জীয়াই ৰাখিছো কাৰণ আমি শাৰীৰিক। ৰোমীয়াসকললৈ লিখা পত্ৰৰ সপ্তম অধ্যায়ৰ ১৪ পদ। কিয়নো বিধান যে আত্মিক, তাক আমি জানো; কিন্তু মই হলে মাংসিক, আৰু পাপৰ অধীনলৈ বিক্ৰীত। **(Romans 7:14)** তেতিয়া যেতিয়া সেই শৰীৰটোৱে কাম কৰিব তেতিয়া আমি আধ্যাত্মিক নথিখন লাভ নকৰো। তাৰ পাছত ঈশ্বৰে বিধান মোচিৰ হাতত দিলে। ইয়াৰ উদাহৰণ হ'ল প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিচাৰৰ সময়ত দ্বিতীয় বিবৰণ পুস্তকৰ পদৰ ব্যৱহাৰ। তাৰ পিছত সেই শব্দত জীৱন আছে। দ্বিতীয় বিবৰণ পুস্তকৰ ৮ অধ্যায়ৰ তৃতীয় পদত,

মানুহ কেৱল পিঠাৰে যে নিজীয়ে, কিন্তু যিহোৱাৰ মুখৰ পৰা যি যি ওলাই, তাৰেহে যে জীয়ে, ইয়াকে তুমি জানিবৰ নিমিত্তে, তেওঁ তোমাক নশ্ব কৰিলে, ভোক লগা কৰিলে, আৰু তুমি নজনা আৰু তোমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষবিলাকে নজনা মান্না ভোজন কৰালে। **(Deuteronomy 8:3)** সেইবাবেই আমি চয়তানক পৰাস্ত কৰোঁ। তাৰ পিছত সেই শব্দত জীৱন আছে। শব্দত শক্তি আছে। কিন্তু আমাৰ সমস্যা হ'ল আমি শাৰীৰিক। ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত আত্মাৰ কোনো কাম নাছিল। গতিকে ঈশ্বৰে কিয় এনে বিধান যুগ আৰম্ভ কৰিলে বুলি মোক সুধিব নালাগে। উত্তৰটো হ'ল হয়, কিন্তু এইটো আমাৰ বিষয় নহয়, গতিকে মই ইয়াৰ মাজলৈ নাযাওঁ। তাৰ পিছত নতুন নিয়মত আমি এতিয়া যাত্ৰাপুস্তকত পঢ়া কথাবোৰৰ পূৰ্ণতা দেখিবলৈ পাওঁ। লুকৰ শুভবাত্তালৈ আহোঁ আহক বাইশ অধ্যায় আৰু উনৈশ পদ পঢ়োঁ। আৰু পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰি, তাক ভাঙি তেওঁলোকক দি কলে, এয়ে তোমালোকৰ নিমিত্তে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৰবিবলৈ ইয়াকে কৰা **(Luke 22:19)**। যোহনৰ শুভবাত্তাৰ, ৬ অধ্যায়ৰ ২৭ পদত আছে। ক্ষয়ণীয় আহাৰৰ নিমিত্তে শ্ৰম নকৰিবা; কিন্তু অনন্ত জীৱনলৈকে যি আহাৰ থাকে তাৰ নিমিত্তে শ্ৰম কৰা। সেই আহাৰ মানুহৰ পুত্ৰই তোমালোকক দিব; কিয়নো পিতৃ, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰে তেওঁক মোহৰ মাৰিলে। **(John 6:27)** আমি সেইটো দেখিবলৈ পাওঁ। তাৰ পাছত তেওঁ পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, "আৰু পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰি, তাক ভাঙি তেওঁলোকক দি কলে, এয়ে তোমালোকৰ নিমিত্তে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৰবিবলৈ ইয়াকে কৰা **(Luke 22:19)**" আমি যেতিয়া যোগাযোগ কৰোঁ, তেতিয়া পিঠাখন শৰীৰ নহয়, ঈশ্বৰৰ বাক্যহে। মই যোহনৰ শুভবাত্তাৰ ৬ অধ্যায়ৰ ৫১ পদ, স্বৰ্গৰ পৰা নমা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেন্তে তেওঁ সদায় জীৱ; আৰু যি আহাৰ জগতৰ জীৱনৰ নিমিত্তে মই দিম, সেয়ে মোৰ মাংস। **(John 6:51)** প্ৰভুৱে কয়। গতিকে এইটোৱেই হৈছে জীৱনৰ বাক্য যিটো আমি নতুন নিয়মৰ পবিত্ৰসকলে লাভ কৰাটো প্ৰয়োজন। আমি কেৱল বাক্যটো পঢ়িলে এইটো উপলব্ধ নহয়। আমি ধ্যান কৰাৰ সময়ত বাক্যক আত্মাত ল'ব লাগিব, নহ'লে আমি এতিয়াও বিধানৰ যুগত আছে। কিতাপখনত মাত্ৰ এটা নথি আছে। তাৰ পিছত আমি ইয়াক জীয়াই ৰাখিব লাগিব। এইটোৱেই হৈছে নতুন নিয়মৰ ৰহস্য। নহ'লে পাৰ্থক্য হ'ব। লুকে যেতিয়া ২২ অধ্যায়ৰ ১৯ পদটো পঢ়িলে, আৰু পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰি, তাক ভাঙি তেওঁলোকক দি কলে, এয়ে তোমালোকৰ নিমিত্তে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৰবিবলৈ ইয়াকে কৰা **(Luke 22:19)**। লুকৰ বাইশ অধ্যায়ৰ ২০ পদ, ভোজন কৰাৰ হলত, সেইদৰে পান-পাত্ৰকো লৈ কলে, তোমালোকৰ নিমিত্তে উলিওৱা মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা যি নতুন নিয়ম, এই পাত্ৰ সেয়ে। **(Luke 22:20)**

যাত্রাপুস্তকৰ চৌবিশ অধ্যায়ত পোৱা যায়। সেই বাক্যবোৰ পঢ়ি তেওঁলোকে সেই বলিদানৰ যোগেদি, বলিদানৰ তেজৰ দ্বাৰা সেই প্ৰতিজ্ঞা কৰা বিধানবোৰত প্ৰৱেশ কৰে। কিন্তু নতুন নিয়মৰ কথা আহিলে যীচুৱে ইতিমধ্যে বাক্যটো দিছে। প্ৰভুৰ শিক্ষা সকলো তাতেই আছে। কাৰণ প্ৰভুৱে পুৰণি নিয়মৰ যোগেদি নিজকে প্ৰকাশ কৰিছিল। পুৰণি নিয়মত মোচিৰ বিধান, গীতমালা আৰু ভাববাদীসকলৰ কিতাপৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। আমি পুৰণি নিয়ম পঢ়া নাই। ইয়াৰ দ্বাৰাই খ্ৰীষ্ট আবিৰ্ভাৱ হয়। যেতিয়া আমি ইয়াৰ যোগেদি খ্ৰীষ্টক প্ৰকাশ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰো তেতিয়াই আমি বাক্যৰ বাস্তৱতালৈ আহোঁ। খ্ৰীষ্টক চাই আৰু সেই ক্ৰুচটোক কল্পনা কৰি আমাৰ কল্পনাত বাস্তৱৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। আমি বাক্যৰ যোগেদি আবিৰ্ভাৱ হ'ব লাগিব। আমি সেই বাস্তৱতাত প্ৰৱেশ কৰোঁ যেতিয়া আমি বাক্যৰ যোগেদি খ্ৰীষ্টক চাবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ। ই কেৱল সজীৱ হৈ আত্মাত সোমাব পাৰে। তেতিয়া ইয়াতো এটা নিয়ম আছে। লুক ২২ অধ্যায় ২০ পদত, মই মোৰ তেজত নতুন বিধান দেখিছোঁ। মই আপোনালোকক সোঁৱৰাই দিয়াৰ দৰে সেই নতুন বিধানটোৱেই হৈছে আমাৰ হৃদয়ত লিখা বিধান। ইব্ৰী আঠ অধ্যায়, ইয়াৰ ৮ পদত কাৰণ তেওঁ দোষ ধৰি তেওঁবিলাকক কয়, বোলে, প্ৰভুৱে কৈছে, চোৱা, যি দিনত মই ইস্ৰায়েল-বংশে সৈতে, আৰু যিহুদাৰ বংশে সৈতে নতুন নিয়ম সম্পন্ন কৰিম, এনে দিন আহিছে; **(Hebrew 8:8)** ইব্ৰী অধ্যায় ৮ পদ ১০ কাৰণ প্ৰভুৱে কৈছে, 'সেই দিনৰ পাছত, ইস্ৰায়েল-বংশে সৈতে মই এই নিয়ম স্থাপন কৰিম; তেওঁবিলাকৰ চিত্তত মোৰ বিধান দিম, আৰু তেওঁবিলাকৰ হৃদয়ত তাক লিখিম; আৰু মই তেওঁবিলাকৰ ঈশ্বৰ হম; তেওঁবিলাকো মোৰ লোক হ'ব। **(Hebrew 8:10)** এইটো এটা নতুন নিয়ম হয়। আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তেওঁলোক মোৰ প্ৰজা হ'ব। তেতিয়া আমাৰ হৃদয়ত লিখা বাক্যৰ আধাৰত আমি ঈশ্বৰৰ লোক হৈ পৰো। মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ, কিন্তু এবাৰ সেই অংশটো পঢ়ি মোক সোধা হৈছিল যে আপোনাৰ জীৱনত এইজন ঈশ্বৰ নেকি? কৰিস্থীয়াৰ পোন্ধৰ অধ্যায়ত আমি যি চিন্তা কৰোঁ, ঈশ্বৰ সকলোতে আছে। আমি যেতিয়া কওঁ যে ই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আন কোনো দেশ নাই, আন কোনো ইচ্ছা নাই, আন কোনো ইচ্ছা নাই সকলো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাত। মোৰ সকলো বস্তুতে ঈশ্বৰ আছেনে? গতিকে আমি যেতিয়া এই স্তৰলৈ উঠি যাওঁ তেতিয়া পবিত্ৰ ঈশ্বৰে তেনে ব্যক্তিক চাই কয়, মই তেওঁৰ ঈশ্বৰ। বা চয়তানে আনফালে ক'ব যে তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰ বা তেওঁৰ ঈশ্বৰ অধিক। তেতিয়া মোৰো সেইটোত এজন মালিক আছে, মই যিয়েই কওঁ, তেওঁ বহুত বিশ্বাস কৰে। তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ সকলো অংগ পাপৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰে। তাৰ পিছত ব্যৱহাৰিক কাৰণত তেওঁ আপোনাৰ ওচৰলৈ আহে।

যদি প্ৰয়োজন হয়, ঈশ্বৰ কোৱাটো ব্যৱহাৰিকতাৰ বাবে। গতিকে আমি নিজকে প্ৰশ্ন কৰিব লাগিব, আমাৰ জীৱনত ঈশ্বৰ আছেনে? আমাৰ জীৱনৰ সকলো বস্তুতে ঈশ্বৰ নেকি? সেইটোৱেই হৈছে সৰ্বোচ্চ স্তৰ। ঈশ্বৰৰ লোকসকল এনেকুৱা। এইটো কোনো ধাৰণা নহয়, আপোনাক ব্যৱহাৰিক স্তৰলৈ লৈ যোৱাৰ বাবে এইটো এটা স্বৰ্গীয় পৰামৰ্শ। মই এই লক্ষ্যৰে জীয়াই থাকিব লাগিব যে সকলো কামতে ঈশ্বৰ মোৰ ভিতৰত আছে। যদি সেই লক্ষ্যৰ যাত্ৰা এতিয়াও আৰম্ভ হোৱা নাই, তেন্তে আৰম্ভ কৰিব লাগিব। বাকী সকলো আনুষ্ঠানিক। আমি গান গায়, বাইবেল পঢ়ো, সভালৈ যাওঁ, আমি বিচৰা ধৰণে জীৱন কটোওঁ। আমি জীয়াই থকা সকলো বস্তুৱেই ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসৰি হ'ব লাগিব। তেতিয়া বিধান আধ্যাত্মিক, মই আপোনালোকক সোঁৱৰাই দিয়াৰ দৰে কিন্তু, আমি শাৰীৰিক হোৱাৰ বাবেই ঈশ্বৰে এটা নতুন যুগ আৰম্ভ কৰিছে। সেই যুগটো আধ্যাত্মিক যুগ। নতুন নিয়মত কৈছে যে অনুগ্ৰহৰ যুগ সদায় আত্মাৰ যুগ যেতিয়া মই বাইবেল পৰীক্ষা কৰোঁ। অলপ ভাল হৈছে। বাইবেলত অনুগ্ৰহৰ যুগ বুলি কোনো শব্দ নাই। অনুগ্ৰহ আছে কিন্তু আধ্যাত্মিক ক্ষেত্ৰৰ জৰিয়তে আমাক অনুগ্ৰহ দিয়া হৈছে। সেই অনুগ্ৰহৰ যুগটো আহিছিল ব্ৰেথেন মণ্ডলীৰ শিক্ষাৰ জৰিয়তে। বাপ্তিস্ম অহাৰ প্ৰায় দুশ বছৰ আগতেই অনুগ্ৰহৰ যুগ আহিছিল। কাৰণ ইয়াৰ ব্যৱহাৰ হয়তো মাৰ্টিন লুথাৰ মিছনত থকাৰ সময়ত আহিছিল। কিন্তু মই যি ক'ব বিচাৰো সেয়া হ'ল আধ্যাত্মিক যুগ বা আত্মাৰ যুগ। কাৰণ সকলো আত্মাৰ দ্বাৰাই হয়। কৃপা গ্ৰহণ কৰাক কৃপাৰ আত্মা বোলে। আত্মাৰ দ্বাৰাই আমি অনুগ্ৰহ লাভ কৰোঁ। গতিকে কোনোবাই যদি কয় যে এইটো কৃপাৰ যুগ, তেন্তে তেওঁলোকৰ লগত এইটো ভুল বুলি তৰ্ক নকৰিব। আমি বাক্যত এইবোৰৰ বহু কথাৰ অপব্যৱহাৰ কৰোঁ। কিন্তু মই এইটো কোৱা নাই যে এই সকলোবোৰ ভুল। মানে ইয়াক অলপ বেছি শুদ্ধকৈ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। আপুনি পৰিত্ৰাণ আৰু বাপ্তিস্ম লোৱাতকৈ আপুনি অনুতাপ কৰিলে আৰু বাপ্তিস্ম লৈছে বুলি কোৱাটো বাইবেলৰ ফালৰ পৰা অলপ বেছি সঠিক। বাইবেলে তেওঁ পৰিত্ৰাণ পালে আৰু বাপ্তিস্ম ল'লে বুলি কোৱা নাই। তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাপ্তিস্ম জিত হয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব; কিন্তু যি জনে অশ্বাস কৰে, তেওঁৰ দণ্ডাঙ্গা কৰা হ'ব।

(Mark16:16) পৰিত্ৰাণ পোৱাৰ পিছত বাপ্তিস্ম লোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নেকি? মই নাজানো, গতিকে কোনোবাই পৰিত্ৰাণ পাই বাপ্তিস্ম লৈছে বুলি কোৱাটো ভুল বুলি আমি কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু যেতিয়া আমি কওঁ যে বাইবেলখন সঠিকভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে, যেতিয়া আমি এই কথাবোৰ আত্মাত গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ, তেতিয়া আমি এই সকলোবোৰ বুজি পাওঁ।

কিছুমানৰ অপব্যৱহাৰ হ'লে ই অতি বিপদজনক। মই পৰিত্ৰাণ পাম আৰু বাপ্তিস্ম লোৱাৰ কথা ভাবিলোঁ। ইতিমধ্যে মই পৰিত্ৰাণ পাইছিলোঁ। তেতিয়া পৰিত্ৰাণৰ বাবে বাঢ়িব পৰা অঞ্চলটো বুজি নাপালোঁ। গতিকে বহু বছৰ হেৰুৱাইছো। ইয়াৰ অপব্যৱহাৰ অতি বিপদজনক। আমি ভাবি থকা বিষয়টো শিলত লিখা এখন নথি। আমি সেই নথিৰ অধীন নহয়। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায়ৰ প্ৰথম পদটো পঢ়ক। নতুবা, হে ভাইবিলাক, মানুহ যিমান কাল জীয়াই থাকে, সিমান কাললৈকেহে যে বিধানে তাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, ইয়াক তোমালোকে নাজানে নে কি? (কিয়নো মই বিধান জনাবিলাকক কৈছোঁ।) (Romans 7:1) আদম আৰু হৱাৰ কথা। আদম জীয়াই থকাৰলৈকে বিধানৰ অধীনত আছিল। মই কোৱা কথা কেইজনে বুজি পাইছে? আৰু যদি আপুনি আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়, তেন্তে বিধানৰ অধীনত নাথাকিব। যদি আমি ইয়াক বেলেগ অৰ্থত পঢ়ো, তেন্তে আমি যদি আত্মাত চলি নাথাকো, তেন্তে কি হ'ব? আমি আইনৰ অধীনত আছো। অৰ্থাৎ আমাৰ পুৰণি মানুহজন এতিয়াও জীয়াই আছে। তেওঁ মৰা নাই। তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছতহে আত্মাই আমাৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। মনত ৰাখিব, যেতিয়া আমি বাপ্তিস্ম লৈছিলো, তেতিয়া আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰা স্বীকাৰ কৰিছিলো যে মই খ্ৰীষ্টৰ লগত মৃত্যুবৰণ কৰিলোঁ। কিন্তু তাৰ পৰাই আমি সেই বাস্তৱতালৈ আহিব লাগিব। বাথৰুমৰ পৰা ওলাই গ'লে আমি দেখিবলৈ পাবোঁ যে আমাৰ পুৰণি আত্মাটো এতিয়াও আছে। কিন্তু এটা ভাল গোটৰ বাবে সেই শৰীৰটো যেন মৰি নাযায়। আজি মণ্ডলীৰ ভিতৰত ভাল সাৰ থকা মাটি আছে যাতে মণ্ডলীৰ ক্ৰমত শৰীৰ গজিব পাৰে। পাপ ফুলিবলৈ ভাল সাৰুৱা মাটি আছে, বৰ্ণনা নকৰো। তেওঁও ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নাছিল। তেতিয়া তেওঁ মণ্ডলীলৈ আহি কি হ'ল? মণ্ডলীলৈ আহিলে ব্যতিক্ৰম আৰু তালৈ গ'লে ব্যতিক্ৰম। এজন ভাইটিয়ে কোৱাৰ দৰে আমি মণ্ডলীৰ পৰা ঘৰলৈ গ'লেই অপৰাধবোধ আহে। ইয়াৰ কাৰণ কি? দাসে প্ৰচাৰ কৰা কথাবোৰ মোৰ ভাল নালাগিল। ইয়াত বহু ভাই-ভনীক খোজকাটি যোৱা দেখি শুনিলাোঁ, 'অ', আপুনি তেওঁক খোজ কাটি থকা দেখিলে নে খোজ কাটি থকা দেখা নাপালে?'। তাৰ পিছত কয় যে তেওঁলোকে পিন্ধা পোছাকটো ভাল নাপালে, শাৰীখন ভাল নাপালে বা তাৰ ৰং দেখা নাপালে। এনে পৰিস্থিতিত আমাৰ বাবে মণ্ডলীলৈ নগলে ভাল হ'ব। মই কোৱা নাছিলো যে মণ্ডলীলৈ নাযাব। মোক এই সকলোবোৰৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ কোৱা হৈছিল। মণ্ডলী হৈছে ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা। ঈশ্বৰে মণ্ডলীক একত্ৰিত কৰিবলৈ আহে। ঈশ্বৰে আপোনাক আৰু মোক ব্যক্তিগতভাৱে সংগ্ৰহ কৰিবলৈ নাহে। আমি মণ্ডলীৰ অংশ হোৱা উচিত।

ই কৰাটো মান্য কাম, আৰু ইয়াতেই শেষ হ'ব লাগে। যিসকল লোক ভিৰ নহয়, তেওঁলোক একত্ৰিত হোৱা উচিত, কাৰণ মণ্ডলী এক শৰীৰ। আমি সাধাৰণতে কওঁ যে পাঁচ হাজাৰ আৰু দহ হাজাৰ কিন্তু আপুনি এটা শৰীৰ নেকি? আন কিছুমানে কয় আমাৰ নাৰ্চাৰী আছে। দহজন মানুহ কিন্তু আপুনি এটা শৰীৰ নেকি? আমি বুঢ়া হওক বা সৰু, ঈশ্বৰৰ লগত আৰু ইজনে সিজনৰ লগত সঙ্গতিৰ প্ৰয়োজন। পিতৃ আৰু পুত্ৰৰ সৈতে সঙ্গতিৰ দ্বাৰাই আমি ভাইসকলৰ সৈতে সঙ্গতিলৈ আহিছো। বাক্য অনুসৰি এইটো এটা সৰু গোট। লুক ১২ অধ্যায় বত্ৰিশ পদত, হে তাকৰ জাকটি, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক ৰাজ্য দিবলৈ, তোমালোকৰ পিতৃ প্ৰসন্ন হৈছে। **(Luke 12:32)** যিহোৱাই আমাক সেই কথাই কৈছিল। এইটোৱেই হৈছে বাইবেলৰ বিধান। মথি ১৮ অধ্যায় ২০ পদত, কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোট খাৱা হয়, সেই ঠাইতে ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ। **(Matthew 18:20)** প্ৰভুৱে কয়। সৰু সংখ্যা এটা উল্লেখ কৰক। ইয়াত দুজন মানুহ এক হ'ব নোৱাৰে, তেন্তে আমি কেনেকৈ হাজাৰ মানুহক একেলগে ৰাখিব পাৰো। সেইবাবেই আমাৰ ঘৰত একতা থকা উচিত। এই চৰ্তটো পত্নী বা স্বামীক ক'ব লাগিব। যদি আমি একত্ৰিত নহওঁ তেন্তে আমি মণ্ডলীৰ বিধানৰ অধীনলৈ নাযাওঁ। ঈশ্বৰে উল্লেখ কৰা পাৰিবাৰিক জীৱনৰ চৰ্ততো ই নপৰে। সেইবাবেই আমি ঐশ্বৰিক ব্যৱস্থাক ঐশ্বৰিক ব্যৱস্থা হিচাপে চাব লাগে। ইয়াক দেখা নোপোৱাৰ কাৰণটো হ'ল ই এক অৱতাৰ। আমি এতিয়াও আত্মাৰ আঞ্জা পালনত হোৱা নাই। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায়ত পঢ়া পদটোলৈ উভতি যাওঁ, প্ৰথম পদটোলৈ, নতুবা, হে ভাইবিলাক, মানুহ যিমান কাল জীয়াই থাকে, সিমান কাললৈকেহে যে বিধানে তাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, ইয়াক তোমালোকে নাজানে নে কি? (কিয়নো মই বিধান জনাবিলাকক কৈছোঁ।) **(Romans 7:1)** আধিপত্য থাকে? আদমৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ ওপৰত বিধানৰ কোনো কৰ্তৃত্ব নাছিল। গতিকে এই আইনখন বাহ্যিক আইন বুলি ক'লে ই সদায় আমাক দোষাৰোপ কৰে। কিন্তু এতিয়া সেই সকলোবোৰ সময় শেষ হৈ গ'ল। এতিয়া কোনো দোষ নাই কাৰণ ভিতৰত কোনো শব্দ নাই। কিন্তু এটা সময়ত তেওঁ নিজকে অপৰাধী অনুভৱ কৰিলে। সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰা ব্যক্তিজনে জানে যে তেওঁ ভুল কৰিছে। এই তত্ত্বই কয় যে বহুতে ইমান সোনকালে দেখিবলৈ পায় যে তেওঁলোকৰ জীৱনত পাপৰ শাস্তি আছে। মই বহুত মানুহক চিনি পাওঁ যিয়ে সতীত্বৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰে আৰু কিছু সময়ৰ পিছত তাৰ বাবে চেষ্টা কৰে কিন্তু সেয়া নহয়। সেইটোও মই দেখিছোঁ। কাৰণ ই তেওঁলোকক দোষ দি থাকে। এইখিনিতে আমি অনুগ্ৰহৰ শক্তিক বুজিব লাগিব। তাত আছে দয়াৰ আসন। কেৱল ধন্যবাদ বুলিয়েই যথেষ্ট নহয়। কৃপাৰ সিংহাসনলৈহে যাব পাৰি। ইয়াৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ আমি তালৈ যাব লাগিব।

"ঈশ্বৰে মোক ক্ষমা কৰক" বুলি কোৱা আৰু তাৰ পিছত উভতি গৈ ইচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰাটো বিপদজনক। এইদৰে আমি ইচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰিলে সকলো হেৰাই যায়। তেতিয়া আমি ইয়াৰ পৰা মুক্ত হ'বলৈ অভয়াৰণ্যখনৰ ওচৰলৈ আহিব লাগিব। গতিকে 'মই পাপ কৰিলে ঈশ্বৰে মোক ক্ষমা কৰক' বুলি কোৱাৰ আৰ্হি অনুসৰণ নকৰিব। আমি সেই মন্দিৰত কিছু সময় কটাব লাগে। সেই জীৱনত সোমাবলৈ সমাজত থাকিব লাগিব। লগতে, মই সদায় আপোনালোকক সোঁৱৰাই দিয়াৰ দৰে, ঈশ্বৰৰ সৈতে সঙ্গতিলৈ অহাৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে দহ মিনিটত আহি আপোনাৰ প্ৰয়োজনীয়তাসমূহ উল্লেখ কৰি উঠিব। ইয়াৰ পৰাই আমি পাপৰ পৰা মুক্তি পোওঁ। তাৰ পিছত অভিযোগনামাৰ এলেকাটো আৰু সেইটো হ'ল তাৰ বাহিৰত লিখা নথিখন। আমি সদায় বিচৰণ কৰি আহিছো বুলি কোৱা অনুগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰখন আমি দেখা নাপাওঁ। অৰ্থাৎ আমি জানিব লাগিব যে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনত বহি থকা দয়ালু প্ৰভু কেৱল আমাৰ মহাপুৰোহিত নহয়, আমাৰ ক্ষমাকাৰীও। কোনে আমাক তাৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে, আৰু আমাক সম্পূৰ্ণৰূপে ৰক্ষা কৰিব পাৰে। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায়, ২ পদত পঢ়া পদটোলৈ উভতি যাওঁ কাৰণ সখৱা স্ত্ৰী, জীয়াই থকা স্বামীৰে সৈতে বিধানেৰে বন্ধা, কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হলে, তেওঁ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। **(Romans 7:2)** তাত আমি এইটোও ক'ব পাৰো যে ই এক আইনী সম্পৰ্ক। সেইটোৱেই আমি যাত্ৰাপুস্তকৰ চৌবিশ অধ্যায়ত দেখিছিলো। অৰ্থাৎ শিলত লিখা নথিখন হৃদয়ৰ মাংসৰ খালত লিখা নাই, এই আধ্যাত্মিক নথিখন আমাৰ সত্তাৰ ভিতৰত লিখা হোৱা নাই। শিলত পৰি থকা, কিতাপৰ ওপৰত শুই থকা বা ফোনত শুই থকা। আমি শুই থাকি লাভ নাই। কিন্তু আমি জানো যে ইয়ায়েলৰ সন্তানসকল বিধানৰ দ্বাৰা বান্ধ খাই আছিল। এটা সংযোগ আছিল। ইহুদী খ্ৰীষ্টানসকলৰ বাবে লিখা হৈছে। কিন্তু আমাৰ জীৱনতো আছে। এই কথাটো আমি আমাৰ জীৱনত অলপ স্পষ্টকৈ বুজিব লাগিব। কাৰণ তেওঁলোকে অতি সোনকালে বুজিব যে তেওঁলোকৰ এই আইনখনৰ প্ৰতি এতিয়াও বহুত মৰম আছে। মণ্ডলীবোৰ এই চূন্নতলৈ উভতি যায়। আমি গালাতিয়াৰ মণ্ডলীত এই কথা দেখিবলৈ পোওঁ। পুৰণি নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰা অঞ্চললৈ যায়। উৎসৱ উদ্‌যাপন কৰা অঞ্চল ভ্ৰমণ। মাহ দিন দেখা পথাৰত সোমাই যায়। তাৰ পিছত বান্ধি দিয়া হয়। আনকি ধৰ্মগোষ্ঠীয় মণ্ডলীৰ পৰা অহা লোকসকলেও বিশ্বাস কৰে আৰু বাপ্তিস্ম লয় আৰু পৰিত্ৰাণ পায়, তেওঁলোকৰ এতিয়াও অতীতৰ লগত বহুত সম্পৰ্ক আছে। এই কথা মই মোৰ আধ্যাত্মিক জীৱনত দেখিছোঁ। মণ্ডলীতো এই কথা দেখা যায়। তেওঁলোকৰ এতিয়াও আন মণ্ডলীৰ মানুহৰ লগত বহুত সম্পৰ্ক আছে। কেৱল কাটিব পাৰি, লাহে লাহে কাটিব পাৰি।

বা ই এটা প্ৰজন্মৰ বাবে এটা সম্প্ৰদায় হিচাপে স্থায়ী হ'ব। আমি যৌৱনত সেইটোৱেই কওঁ যেতিয়া আমি এতিয়া কোৱা উচিত নহয়। সম্প্ৰদায় মানে বাপ্তিস্ম লোৱা আৰু পুনৰ সম্প্ৰদায় হোৱা আৰু এতিয়া বাপ্তিস্ম লোৱা একমাত্ৰ বস্তুটোৱেই হৈছে বাকী সম্প্ৰদায়। এতিয়া ই এক নিয়মত পৰিণত হৈছে। অৰ্থাৎ পবিত্ৰতা আৰু বিচ্ছেদৰ অৰ্থ নাজানে। ৰোমীয়া ৭ অধ্যায়, ২ পদ পঢ়ক। কাৰণ সখৱা স্ত্ৰী, জীয়াই থকা স্বামীৰে সৈতে বিধানৰে বন্ধা, কিন্তু স্বামীৰ মৰিলে, তেওঁ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। এতেকে তেওঁৰ স্বামী জীয়াই থাকোঁতেই, যদি তেওঁ আন পুৰুষৰ হয়, তেতিয়া তেওঁক ব্যভিচাৰীণী বোলা যাব; কিন্তু স্বামী মৰিলে, সেই বিধানৰ পৰা মুক্ত হোৱাত, পাছত আন পুৰুষৰ হলেও, তেওঁ ব্যভিচাৰীণী নহয়। সেই দৰে, হে মোৰ ভাইবিলাক, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল উৎপন্ন কৰোঁ, এই কাৰণে তোমালোকো আন এজনৰ, অৰ্থাৎ মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনাৰ হবলৈ, খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ দ্বাৰাই বিধানৰ সম্বন্ধে মৰা হলা।

(Romans 7:2-4) কম কিতাপত লিখা হৈছে যে আমি কিতাপ গভীৰভাৱে শিকি পঢ়ো কিন্তু জীৱন নহয় তেতিয়া আমি সেই সম্পৰ্কৰ পৰা মুক্তি পাব লাগিব। এতিয়া সেই সময় আহি পৰিছে যেতিয়া আৰু শব্দৰ প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু কিছুমানে এতিয়াও বাক্য পঢ়িবলৈ শিকি আছে। নহয় . এতিয়া আপুনি বাক্য অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহিছে, যদি জানে তেন্তে সেইটোৱেই আইন। ই এক মৃত নথি। আমাক সকলোকে শিকাইছে যে এইটোৱেই হৈছে নতুন নিয়ম। কিন্তু যদি ইয়াত কোনো জীৱন নাই তেন্তে পুৰণি নথিখন এক নিজীৱ নথি। নথিখনত জীৱন আছে কিন্তু আমাৰ জীৱনত নাই। তাৰ পৰা আমি জীৱন নাপালোঁ। তেতিয়া আমি তাৰ পৰা মুক্তি পাব লাগিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ক্ৰুচত মৃত্যুবৰণ কৰিছিল, তেতিয়া আদমে সেই মানুহজনক ক্ৰুচত দিলে যিজন আমাৰ পাপৰ বশ আছিল। তেওঁ সেই নথি এখন ক্ৰুচত দিলে যিটো সেই নথিখনৰ দৰেই নিজীৱ আছিল। তেতিয়া আমি যেতিয়া খ্ৰীষ্টত যোগদান কৰো তেতিয়া এই দুটা ক্ষেত্ৰত যোগ দিব লাগিব। আমি যেনেকৈ পাপৰ বাবে মৰিব লাগে, ঠিক তেনেদৰে আমি বিধানৰ ওচৰত মৰিব লাগিব। কিমান মানুহে সেই আধ্যাত্মিক বাৰ্তা লাভ কৰি আছে? ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে আইনখন কাঢ়ি লোৱা উচিত, বৰঞ্চ ই আমাৰ ভিতৰত জীৱনৰ নিয়ম হৈ পৰিব লাগে। বিধান আমাৰ অন্তৰত লিখা হৈছে। বিধানৰ ধাৰ্মিকতা আমাৰ মাজত পূৰ্ণ হয়। কিন্তু এটা আত্মা থাকিব লাগিব আৰু সেইটোৱেই কৰিব লাগিব। আত্মা আৰু জীৱনে এই দুটা শব্দ মনত ৰখা উচিত। দুয়োটা নহ'লে আমি তেতিয়াও আইনৰ যুগত থাকিলোঁহঁতেন। আমি যেতিয়া কওঁ যে শৃংখলাৰ যুগ আছে, তেতিয়া কেৱল কোনো জীৱনৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ।

সভাত উপস্থিত থকাৰ প্ৰথা, সন্ধিয়া প্ৰাৰ্থনা এটা অনুষ্ঠান, বাইবেলৰ দুটা অধ্যায় পঢ়াৰ প্ৰথা। উপবাসৰ অৰ্থ হৈছে আমাৰ শৰীৰে বহু কাম সম্পন্ন কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা। তেতিয়া তেওঁৰ মাজত আত্মাৰ জীৱন নাই। পাঁচনিয়ে ইয়াত এটা শৰীৰৰ বিষয়ে লিখিছে যিটো পাপী বা পাপৰ বশৱৰ্তী, পত্নীয়ে স্বামীৰ সৈতে সম্পৰ্কত থাকিব এটা নিজীৱ নথিৰ সৈতে যিটোক জীৱন বুলি কোৱা হয়। তেতিয়া পাঁচনিয়ে কয় যে যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ স্বামীৰ মৃত্যু নহয়, তেতিয়ালৈকে আপুনি আন পুৰুষৰ পত্নী হ'ব নোৱাৰে। গতিকে এইটোৱেই আমাৰ বাবে বাৰ্তা। আকৌ যদি কওঁ, এই পত্নীও মৰিব, কাৰণ তাই আদম আৰু হৱা। গতিকে এইটো কেনেকৈ হয়? তাত আমি এই পৰিস্থিতিৰ পৰা সাৰি যাম, প্ৰভু যীচুৱে আমাৰ লগত নতুন স্বামী হিচাপে যোগ দি স্বাধীনতালৈ আহিব। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায় ৩ পদত আমি খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লৈছো। বিয়া, সম্পৰ্ক। তাৰ পিছত বাপ্তিস্ম লওঁতে আমি পুৰনা মনুষ্যক কবৰ দিওঁ। খ্ৰীষ্টই ইতিমধ্যে আমাক সকলোকে লৈ ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল। সেই খ্ৰীষ্টত যোগদান কৰাটোৱেই হৈছে বাপ্তিস্ম লোৱা। এইটো ইমান গুৰুতৰ। কলচীয়া ২:১২ আৰু তোমালোকৰ বাপ্তিস্মত তেৱেঁ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'লা, আৰু সেই বাপ্তিস্মতেই মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তোলা ঈশ্বৰৰ কাৰ্য-সাধনত যি বিশ্বাস, তাৰ দ্বাৰাই তেৱেঁ সৈতে তোলাও হ'লা। **(Colossians 2:12)** সেই বাপ্তিস্মত এটা ব্যৱসায়িক শক্তি আছে, কেৱল ইফালে সিফালে ডুব যোৱাটোৱেই নহয়। এই তথ্যবোৰ মই জানো। তাতেই পুনৰ্জন্ম হয়। শীৰ্ষলৈ আহিলে ক্ষমা থাকে, বিশ্বাসৰ দ্বাৰা ন্যায়পৰায়ণতা তাৰ পিছত পুনৰুত্থান আপুনি পুনৰুত্থান হয়। তাৰ পাছত সেই বাপ্তিস্মত দুজনৰ মৃত্যু হ'ল। যিসকল লোকে? এটা কথা, আমাৰ পুৰনা মানুহজন, যিজনৰ পাপৰ সৈতে সম্পৰ্ক আছিল, তেওঁ আমাৰ লগত খ্ৰীষ্টত যোগ দিবলৈ বাধ্য হৈছিল। সেই হিচাপে আমি যদি আত্মাৰ আজ্ঞাকাৰী নহয়, তেন্তে আমি এতিয়া এটা মৃত নথিৰ অধীনত আছো। প্ৰথম পাঠৰ অধীনত। আমি যিকোনো নথি-পত্ৰৰ অধীনত আছো। তেতিয়া সেই নথিখনো মৰিব লাগিব। পাঁচনি ৰোমীয়াসকলে ৭ অধ্যায় ৪ পদত এই কথা লিখিছে: সেই দৰে, হে মোৰ ভাইবিলাক, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল উৎপন্ন কৰোঁ, এই কাৰণে তোমালোকো আন এজনাৰ, অৰ্থাৎ মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনাৰ হবলৈ, খ্ৰীষ্টৰ শৰীৰৰ দ্বাৰাই বিধানৰ সম্বন্ধে মৰা হ'লা। **(Romans 7:4)** ঈশ্বৰে নথিখন মচি পেলোৱা নাছিল। নথিখন আখ্যািক। কিন্তু আমাৰ এই অনুষ্ঠানবোৰ আছে যিবোৰ আমি উদযাপন কৰো আৰু সেইবোৰ সকলোৱে মৰিব লাগিব। গতিকে এই আখ্যািক নীতিবোৰ ইয়াত নতুন নীতি যেতিয়া সত্যৰ আত্মা আমাৰ ভিতৰত বাস কৰে আৰু এই নতুন নীতিবোৰ আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ আত্মাই লিখা হয়।

আমি বাপ্তিস্মৰ জৰিয়তে ঈশ্বৰৰ মতবাদত প্ৰৱেশ কৰোঁ যাতে নতুন মতবাদ আমাৰ জীৱনত বাস্তৱত পৰিণত হ'ব পাৰে। তেতিয়া বাপ্তিস্ম ইমান গুৰুতৰ। তাৰ ভিতৰত এটা চালিকা শক্তি আছে। ৰোমীয়া পুস্তকখন সপ্তম অধ্যায়ৰ ৬ পদত লিখা হৈছে। কিন্তু যিহতে আমি বন্ধ আছিলোঁ, তাৰ সম্বন্ধে মৰা হৈ, এতিয়া বিধানৰ পৰা মুক্ত হ'লোঁ; তাতে আমি আখৰৰ প্ৰাচীনতাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ নতুনতাৰে দাস্যকৰ্ম কৰোঁ। **(Romans 7:6)** সহজ ভাষাত ক'বলৈ গ'লে শাৰীৰিক লোকসকল কেৱল আধ্যাত্মিক হ'ব পাৰে। আধ্যাত্মিকসকলে কেৱল আত্মাত ঈশ্বৰৰ বাক্য লিখিব পাৰে। তেতিয়া তেওঁ সেই জীৱনৰ বাক্য অনুসৰি আত্মাৰ আজ্ঞা পালন কৰি চলিব লাগিব: তেওঁ খ্ৰীষ্টত নতুন মানুহ। তেওঁৰ জীৱনৰ আত্মাৰ আজ্ঞা আছে। আমি যদি এনে নহয়, তেতিয়াও আমি আইনৰ যুগত আছোঁ। যিসকলে আত্মাৰ অনুসাৰে চলে, তেওঁলোক বিধানৰ পৰা মুক্ত। অৰ্থাৎ মই বৰ্ণনা কৰা অঞ্চলবোৰ। সেইটোত এজন আৰু দুটা ডাঙৰ মৃত্যুৰ কি হ'ল? পাপৰ মানুহজনৰ মৃত্যু হ'ল। যি পাপৰ দ্বাৰা বন্ধ খাই থাকে, যিজন সম্পৰ্কীয়, তেওঁৰ মৃত্যু হয়। ঠিক তেনেদৰে এই মৃত নথিখনেই হৈছে পাপৰ প্ৰতি মৃত লোকসকলৰ ব্যৱস্থা। তেতিয়া সেই মৃত নথিখনো মৰিব লাগিব। তাৰ পিছত দাসী আৰু তাইৰ পুত্ৰক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিব লাগে। গালাতীয়া ৪:২১ পদৰ পদবোৰ অধ্যয়ন কৰাটো ভাল। হে বিধানৰ অধীন হব খোজাবিলাক, মোক কোৱাচোন, তোমালোকে বিধানৰ কথা নুশুনা নে? **(Galatians 4:21)** গতিকে ইয়াত গালাতিয়াৰ মণ্ডলীত তেওঁলোকে চূৰ্ণতলৈ উভতি যায়। যিসকলে সেই পুৰণি ইহুদী মতবাদলৈ উভতি যায় তেওঁলোকৰ বাবে লিখা হৈছে। কিন্তু এই সময়ত যদি পাঁচনিসকলে লিখিলেহেঁতেন তেন্তে এনে নহ'লহেঁতেন। আমি কোনো নথিত নথকাৰ বাবে প্ৰায় সকলোৱেই পাপৰ নথিত বাস কৰে। তেতিয়া পাঁচনিয়ে এতিয়া সেই অনুসৰি লিখিব। গালাতীয়া ৪ অধ্যায় ২২ পদ পঢ়ক। কিয়নো লিখা আছে যে, অব্ৰাহামৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; বেটীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন, স্বাধীনা জনীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন। কিন্তু বেটীৰ যি জন, সি মাংস অনুসাৰে জন্মিছিল; কিন্তু স্বাধীনা জনীৰ যি জন, সেই জন প্ৰতিজ্ঞাৰ গুণেহে জন্মিছিল। **(Galatians 4:22-23)** গতিকে ইয়াত দুটা জন্ম। মানুহৰ পৰা জন্ম হোৱা আদম, ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম গালাতীয়া ৪ অধ্যায়, ২৪ পদ পঢ়ক। এইবোৰ কথাৰ এটা আন প্ৰকাৰ ভাৱাৰ্থ আছে; কিয়নো এই দুজনীয়েই দুই নিয়ম হৈছে; এক নিয়ম চীনয় পৰ্বতৰ পৰা হোৱা আৰু বন্দী-অৱস্থাৰ অৰ্থে প্ৰসৰ কৰোঁতা; সেয়ে হৈছে, হাগাৰ; (কিয়নো আৰব দেশত হাগাৰ শব্দৰ অৰ্থ, চীনয় পৰ্বত;) আৰু বৰ্তমানে থকা যিকচালেমকো বুজায়; কিয়নো তাই নিজ সন্তানে সৈতে বন্দী অৱস্থাত আছে। কিন্তু উৰ্দুলোকত থকা যিকচালেম স্বাধীনা; সেয়ে হৈছে, আমাৰ মাতৃ। **(Galatians 4:24-26)**

তেতিয়া তাৰ ওপৰৰ যিৰুচালেম আধ্যাত্মিক। যদি আপুনি এজন পৃথিৱীৰ মানুহ, তেন্তেও আপুনি সেই পুৰণি নথিখন লৈ পৰি আছে। বাপ্তিস্ম লোৱা কিন্তু তথাপিও পাৰ্থিৱ মানুহ। সেইবাবেই পাৰ্থিৱ আৰু স্বৰ্গীয়ৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। তেতিয়া আমি সঁচাকৈয়ে স্বৰ্গলৈ অহা উচিত। কাৰণ আমি যদি ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লোৱা হ'লোহঁতেন তেন্তে আমাৰ জীৱন স্বৰ্গত হ'লহঁতেন। আমি তেনেকৈ নাভাবো। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিধান আমাৰ ওচৰলৈ আহি আছে। সেই অৱস্থাত থাকিলে আমি স্বৰ্গ হৈ পৰো। গালাতীয়া ৪ অধ্যায় ২৮ পদ পঢ়ক। ভাইবিলাক, ইচহাকৰ দৰে আমিও প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান হৈছোঁ (**Galatians 4:28**) ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লোৱা, আত্মাৰ পৰা জন্ম লোৱা, তেওঁলোক প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান। গালাতীয়াৰ চতুৰ্থ অধ্যায়ৰ ২৯ পদ, কিন্তু তেতিয়া যেনেকৈ মাংস অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনে আত্মা অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনক তাড়না কৰিলে, তেনেকৈ এতিয়াও হৈছে। (**Galatians 4:29**) গতিকে আজিৰ এই সমস্যা। দুটা জন্ম, কিন্তু আত্মাৰ মতে জীয়াই থকাজনৰ বাবে যুঁজ হয়। সংগ্ৰামৰ কথা নহয়নে? এই দুটা পদৰ মাজত যুদ্ধ। আমি জানো যে এচৌ আৰু যাকোৰ দুয়োজনেই গৰ্ভত থকাৰ সময়ত যুদ্ধত আছিল। দেহ আৰু আত্মা দুটা অৱস্থা। নতুনকৈ জন্ম লোৱা আৰু জীয়াই থকাৰ হেঁপাহ। আমি এই কথা বুজিম যেতিয়া আমি ৰোমীয়াৰ সপ্তম অধ্যায় পঢ়িম। কিন্তু মাংস সদায় জীয়াই থাকে কাৰণ ই আত্মাৰ নহয়। জীয়াই থকাটো মাংসৰ আকাংক্ষা, সেয়েহে গালাতীয়াৰ পঞ্চম অধ্যায়ৰ চৌবিশ পদত, আৰু যিবিলাক খ্ৰীষ্ট যীচুৰ, তেওঁবিলাকে মোহ আৰু অভিলাষে সৈতে মাংসক ক্ৰুচত দিলে। (**Galatians 5:24**) মাত্ৰ আত্মাৰ জীৱনত ঘটে। মাংসৰ পৰা জন্ম লোৱা এই পুৰণি আত্মা বা ইছমাইলক খ্ৰীষ্টৰ সৈতে ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল। গালাতীয়াসকলে ২ অধ্যায় ২০ পদত, কি কৈছে, মই খ্ৰীষ্টে সৈতে ক্ৰুচত হত হলোঁ; মই জীছোঁ বুলিলেও সেয়ে আৰু মই নহয়, খ্ৰীষ্টহে মোত জীছে; কিন্তু যি জীৱন এতিয়া মোৰ শৰীৰত আছে, মোক প্ৰেম কৰা, আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত কৰা বিশ্বাসতহে মই সেই জীৱন যাপন কৰিছোঁ। (**Galatians 2:20**) এনেকৈ লিখা আছে। ই হৈছে আমাৰ ভিতৰৰ জগতখনক ক্ৰুচত দিয়াৰ অভিজ্ঞতা। আমি কালি ক্ৰুচৰ তিনিটা অঞ্চলৰ ওপৰত ধ্যান কৰিলোঁ। নিজকে বলিদান দিয়াটোৱেই হৈছে আদম আৰু হৱা। গতিকে যদি আমি তলৰ পদবোৰ পঢ়ি আধ্যাত্মিকভাৱে বৃদ্ধি পাব বিচাৰো তেন্তে আমি বুজি পাম। গালাতীয়াৰ চতুৰ্থ অধ্যায়ৰ ৩০ আৰু ৩১ পদ, কিন্তু শাস্ত্ৰই কি কয়? 'বেটী আৰু তাইৰ পুতেকক খেদি দিয়া; কিয়নো স্বাধীনা জনীৰ পুতেকে সৈতে, বেটীৰ পুতেকে উত্তৰাধিকাৰী নহব। এতেকে হে ভাইবিলাক, আমি বেটীৰ সন্তান নহওঁ; সেই স্বাধীনা জনীৰ সন্তান হওঁ।' (**Galatians 4:30-31**)

তেতিয়াহে ইয়াক আঁতৰাব পৰা যাব। কেৱল মৃত নথি-পত্ৰ আৰু কাৰাবন্দী জন্মৰ সংখ্যাহে ডিলিট কৰিব পাৰিব। ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে মৃতদেহক ক্ৰুচত দিয়া উচিত। শৰীৰ ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে। কিন্তু আমি এই শৰীৰত কৰা পাপৰ পৰা মুক্তি পোৱাটো প্ৰয়োজন। ৰোমীয়া ৬ অধ্যায় ২২ পদত এই কথা কোৱা হৈছে কিন্তু এতিয়া তোমালোকে পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হোৱাত, তোমালোকে পবিত্ৰতা-লাভলৈ ফল পালা; আৰু তাৰ শেষ অনন্ত জীৱন। **(Romans 6:22)** তাৰ পিছত যদি আপুনি স্বাধীনতা বিচাৰে তেন্তে আপুনি আন এটা পথৰ মাজেৰে যাব লাগিব। তাৰ আগতেও আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰা আমাৰ বাবে সম্ভৱ কৰি তুলিছিল। কিন্তু আমি এই ক্ষেত্ৰসমূহত তেতিয়াহে মুক্ত হওঁ যেতিয়া খ্ৰীষ্টৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বাপ্তিস্ম লোৱাসকলে আত্মা অনুসৰি আৰু জীৱনৰ আত্মাৰ নীতি অনুসৰি জীয়াই থাকিবলৈ আৰম্ভ কৰে। অৰ্থাৎ ৰোমীয়া ছয় অধ্যায়, ১৭ আৰু ১৮ পদত কোৱা হৈছে, আগেয়ে তোমালোক পাপৰ দাস আছিল, কিন্তু শিক্ষাৰ যি আদৰ্শলৈ সমৰ্পিত হলা, অন্তঃকৰণে সৈতে তাক মানিবলৈ যে তোমালোক আজ্ঞাধীন হলা, আৰু পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ যে ধাৰ্মিকতাৰ দাস হলা, তাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হওক। **(Romans 6:17-18)** মনত ৰাখিব আপুনি তাত পোৱা পৰামৰ্শ অৰ্থাৎ জীৱনৰ আত্মাৰ নীতি। এজন ঈশ্বৰৰ আত্মাই আমাৰ মাজত আৰু আমাৰ ব্যক্তিগত বাক্য ধ্যান-ধাৰণাত বাস কৰে, যেতিয়া আমি সঙ্গীত একত্ৰিত হওঁ, আৰু যেতিয়া সৰু সৰু গোটবোৰে প্ৰচাৰ কৰে ইজনে সিজনৰ লগত বাক্য। আমাৰ জীৱনৰ বাবে সকলো ঠাইতে ভিতৰি ভিতৰি লিখা থাকিব লাগিব ঈশ্বৰৰ বাক্য। এইটোৱেই হৈছে নতুন নিয়ম, নহ'লে ই এটা আচাৰ-ব্যৱহাৰ হৈ পৰিলহেঁতেন যিটো আঁতৰাই ৰখা হৈছে। ই এটা পুৰণি নথি। ই এক মৃত নথি। যেতিয়া তেওঁক চুল্লত কৰি বলিদান দিয়া হৈছিল, আজি আমাৰ মাজত ফেল'শ্বিপ, হাতচাপৰি আৰু গীত আছে। কিন্তু যদি তাত জীৱন নাই, তেন্তে পুৰণিজন এতিয়াও জীয়াই আছে, ঈশ্বৰৰ সন্তান, এনে এটা গোট এতিয়াও আইনৰ যুগত আছে। অৰ্থাৎ ই মৃত নথিৰ অধীনত আছে। ই মৰিব লাগিব। পাপৰ লগত আমাৰ সম্পৰ্ক মৰিব লাগিব। আমি ইয়াত পাপত মৃত্যু হোৱাসকলৰ বিষয়ে পঢ়াৰ দৰে, বিধানত মৃত্যু হোৱাটো সম্ভৱ। আইন মতে মৰা মানে কি? মৃত নীতি, মৃত ৰীতি-নীতি সকলো মৰিব লাগিব। কিন্তু মনত ৰাখিব আইনত ন্যায় আছে। এইটোৱেই হৈছে ঈশ্বৰৰ বাক্য। কিন্তু যেতিয়া জীয়াই নথকা বহু লোকে ইয়াক অনুসৰণ কৰে, তেতিয়া ই প্ৰভুৰ মতবাদ। মতবাদটো অলপ ৰক্ষ হয়। প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই আমাক পুৰণি নিয়মৰ বিধান, ভাববাদীসকলৰ কিতাপ আৰু কিতাপত পোৱা ঐশ্বৰিক শিক্ষা দিছিল দুগুণ দ্ৰুত নীতি দিয়া হৈছে।

তাৰ পিছত যেতিয়া সেই নীতি আমাৰ মাজত লিখা হয় আৰু আমি জীৱনৰ আত্মাৰ নীতিত জীয়াই থাকিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ, তেতিয়া আমি নতুন নিয়মৰ উত্তৰাধিকাৰী। তেওঁলোক নতুন নিয়মৰ বিশ্বাসী, নতুন নিয়মৰ শিষ্য, তেওঁলোক প্ৰকৃত সাক্ষী, তাৰ পিছত পাপত মৃত্যুবৰণ কৰে, বিধানৰ সৈতে জড়িত হৈ মৃত্যুবৰণ কৰে। গতিকে যেতিয়া আমি খ্ৰীষ্টত বাপ্তিস্ম লওঁ, এই পুৰণি মতবাদ আৰু মৃত মতবাদ আৰু এই মতবাদ যিবোৰ মানুহ আৰু এটা লিখিত নথি যিয়ে কয় যে স্পৰ্শ নকৰিবা, সোৱাদ নকৰিবা, ধৰিব নালাগে, **don't see** ইয়াক নাচাব - কিন্তু তেতিয়া সেই জীৱনটো নতুন নথিখনৰ জৰিয়তে আহিব লাগিব। তেতিয়া ধৰি ৰাখিবলৈ একো নাই আৰু স্পৰ্শ কৰিবলৈও একো নাই। কাৰণ আমাৰ ভিতৰত এটা নথি আছে আৰু আমি তাৰ পূৰ্ণতাত জীয়াই আছো। কি হৈছে আমি দেখা নাপাওঁ। যেতিয়া আমি কওঁ যে বীজ তেওঁৰ মাজত বাস কৰে, তেতিয়া সেয়া সঁচা, ঈশ্বৰৰ সন্তান, প্ৰথম পদক্ষেপ নোলোৱাকৈ এইটো সম্ভৱ নহয় বুলি নকওঁ। পাঁচনিয়ে আমাক সেই উচ্চ স্তৰলৈ, সেই এটা জীৱনলৈ কেনেকৈ যাব পাৰি তাৰ পৰামৰ্শ দিয়ে।

Amen

For Technical Assistance
Amen TV Network
Trivandrum, Kerala
MOB : 999 59 75 980
755 99 75 980

Youtube : amentvnetwork
www.amentvnetwork.com

Contact
Pastor. Benny
Thodupuzha
MOB: 9447 82 83 83